15/03/2025

Η Ι. Εικόνα της Παναγίας Αντινίτσης στην Ιτέα Φωκίδος (ΦΩΤΟ & ΒΙΝΤΕΟ)

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Κατόπιν ευγενούς προσκλήσεως του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φωκίδος κ. Θεοκτίστου, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών, συνοδευόμενος από τον Διευθυντή του Γραφείου Τύπου και του Ραδ. Σταθμού της Ι.Μ. Φθιώτιδος, Πρωτ. π. Δημήτριο Ατματζίδη, εκόμισε στην όμορφη πόλη της Ιτέας και στον μεγαλοπρεπή Ναό της Θείας Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Χριστού την Ιερά Εικόνα της Παναγίας Αντινίτσης, από την ομώνυμη ανδρώα Ιερά Μονή της Φθιώτιδος, προ της Ιεράς Ακολουθίας των Β΄ Χαιρετισμών, στο πλαίσιο των εορταστικών πνευματικών εκδηλώσεων της Ενορίας επί τη συμπληρώσει 130 ετών από των εγκαινίων του

Ναού.

Τον Σεβασμιώτατο κ. Συμεών υποδέχθηκαν με εγκαρδιότητα, σεβασμό και αγάπη ο Προϊστάμενος του Ιερού Ναού και Ιεροκήρυξ της Ιεράς **Μητροπόλεως Φωκίδος Αρχιμ. π. Νεκτάριος Καλύβας,** ο Αντιπεριφερειάρχης Π.Ε. Φωκίδος κ. Γεώργιος Δελμούζος, ο Δήμαρχος Δελφών κ. Παναγιώτης Ταγκαλής, ο Πρόεδρος Δ.Δ. Ιτέας κ. Γεώργιος Παπαποστόλου, εκπρόσωποι φορέων και συλλόγων, καθώς και ο πιστός λαός.

Ο Προϊστάμενος του Ναού Αρχιμ. π. Νεκτάριος Καλύβας, εκ μέρους των Αρχόντων του τόπου, των μελών του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου, των συνεργατών της Ενορίας και όλων των πιστών καλωσόρισε με λόγους αγάπης και σεβασμού τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Φθιώτιδος κ. Συμεών στην πόλη της Ιτέας και στον Ιερό Ναό και τον ευχαρίστησε για την μεγάλη ευλογία σύσσωμη την Ενορία και την πόλη της Ιτέας, την μεταφορά της Ιεράς Εικόνας Παναγίας Αντινίτσης.

Μεταξύ των άλλων ο π. Νεκτάριος ανέφερε:

«Η ενορία της Θείας Μεταμορφώσεως Ιτέας σήμερα Παρασκευή της Δευτέρας Εβδομάδος των Νηστειών, επιτελεί εορτή και πανήγυρη. «Σήμερον τὰἄνωτοῖς κάτω συνεορτάζει, καὶ τὰ κάτω τοῖς ἄνω συνομιλεῖ». Η εμφανής χαρά των κατοίκων της πόλεως και ιδιαιτέρως των ενοριτών είναι τριπλή.

Πρώτον χαιρόμαστε γι’ αυτή καθ’ εαυτή την ακολουθία των «χαιρε νυμφίων». Πέντε φορές τον χρόνο τελούμε και ακούμε τους χαιρετισμούς έτσι όπως η μακραίωνη παράδοση έχει ορίσει και θεσπίσει. Και μόνο το κοντάκιο «Τὴ ὑπερμάχῳ» να ακούσει κάποιος αρκεί να τον διαπεράσουν ρίγη συγκινήσεως.

Δεύτερον, χαιρόμαστε για την έλευση και φιλοξενία επί τριήμερον της Ιεράς θαυματουργού και χαριτοβρύτου Εικόνος της Παναγίας της επανομαζόμενης Αντινίτσης εκ της ομωνύμου Ιερά και Σεβάσμιας Μονής της Ιερά Μητροπόλεως Φθιώτιδος. Η μεταφορά του Ιερού αυτού Εκτυπώματος, Θεία ευδοκία λαμπρύνει έτη περισσότερο τις επετειακές εόρτιες εκδηλώσεις για τα 130 χρόνια από των εγκαινίων του ως είρηται Ιερού ναού.

Τρίτον δοκιμάζουμε «χαρὰν μεγάλην» δια την επίσκεψη στον περικαλλή αυτό ναό και την σεμνή, ιεροπρεπή και ταυτόχρονα επιβλητική χοροστασία του ομόρου, δραστήριον, αόκνου, οτρηρού, φιλοθέου, φιλαδέλφου, ταπεινού και χαρισματικού Επισκόπου κ. Συμεών Μητροπολίτου Φθιώτιδος.

Σεβασμιώτατε! Πρώτη φορά Μητροπολίτης Φθιώτιδος εισοδεύει στην Μεταμόρφωση. Ο ερχομός σας σας περιποιεί ιδιαίτερη τιμή για τον σεπτό μας Ποιμενάρχη τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Φωκίδος κ. Θεόκτιστο για την ελαχιστότητά μας και τον φιλόχριστο λαό μας.

Σας υποδεχόμαστε «ἐνὀνόματι Κυρίου», με βαθύτατο σεβασμό και απέραντη υιική αγάπη. Σας καλωσορίζουμε στην όμορφη Ιτέα και στην καρδιά της, αυτό εδώ το σέμνωμα και Θείο εγκαλλώπισμα.

Άγιε Δέσποτα ως ευ παρέστητε! Σας είμαστε ευγνώμονες για την μεγάλη ευλογία που μας κομίσατε».

Το κήρυγμα του Μητροπολίτη Φθιώτιδος:

Ο Σεβασμιώτατος κ. Συμεών στο κήρυγμά του αρχικά ευχαρίστησε τον οικείο Ποιμενάρχη, Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Φωκίδος κ. Θεόκτιστο για την ευγενική πρόσκληση, αλλά και για την κανονική άδεια και ευλογία να προστεί της Ιεράς Ακολουθίας των Β΄ Χαιρετισμών και μεταξύ άλλων χαρακτηριστικά σημείωσε:

«Η έλευση της Παναγίας Αντινίτσης είναι μία απάντηση στο αίτημα των δικών σας καρδιών, είναι μία απάντηση στη δική σας αγάπη, είναι μία απάντηση στις δικές σας αγωνίες, είναι μία απάντηση στις δικές σας θλίψεις, είναι μία απάντηση στα δικά σας προβλήματα, είναι μία απάντηση στα δικά σας βάσανα, είναι μία απάντηση στους στεναγμούς και στους χτύπους της καρδιάς σας, γιατί δεν υπάρχει άνθρωπος πάνω στον κόσμο, ο οποίος να μην αντιμετωπίζει προβλήματα, ο οποίος να μη σηκώνει κάποιον σταυρό, ο όποιος να μη βιώνει κάποια αγωνία, ο οποίος να μην έχει αγωνία για το αύριο, να μην αναρωτιέται για το πού πηγαίνει ο κόσμος, να μην τον αγγίζει αυτή η τοξικότητα η οποία διαχέεται στην ατμόσφαιρα, άλλοτε υφέρπουσα και άλλοτε ακμάζουσα, άλλοτε υποδόρια σαν αίσθηση που κανείς απλώς την αισθάνεται κι άλλοτε σαν τσουνάμι, σαν χείμαρρος που κοντεύει να καταπλακώσει τα πάντα με την εγκληματικότητα, την παραβατικότητα, τη βία, μέσα στην οικογένεια, μέσα στο σχολείο, μέσα στη γειτονιά, ακόμη και μέσα στους χώρους του διαλόγου, της διαβούλευσης, των

μέσων μαζικής ενημερώσεως και επικοινωνίας και κυρίως του διαδικτύου, των μέσων κοινωνικής δικτύωσης, των χώρων της τεχνητής νοημοσύνης και σε όλον τον σύγχρονο μεταβαλλόμενο κόσμο.

Μέσα λοιπόν σε μία τέτοια ατμόσφαιρα έχουν ανάγκη οι ψυχές μας γαλήνης, ηρεμίας, παρηγοριάς, στήριξης, βοήθειας, ελπίδας και κυρίως προσανατολισμού και πυξίδας. Έχουμε ανάγκη κάποιος να μας δείξει το δρόμο και κυρίως έχουμε ανάγκη να αισθανθούμε κάποια ασφάλεια, να αισθανθούμε κάποια σιγουριά, να αισθανθούμε ότι δεν είμαστε μόνοι, ότι δεν είμαστε μετέωροι, ότι δεν είμαστε έρμαια ανέμων τους οποίους δεν μπορούμε να υπολογίσουμε και δεν μπορούμε να τιθασεύσουμε και ακριβώς η Παναγία μας, η Μάνα μας, όπως η μάνα που μας γέννησε, η οποία πάντοτε αποτελεί το σημείο αναφοράς στη ζωή μας για όλους μας, είτε είναι εν ζωή, είτε έχει φύγει από τον κόσμο, είτε κι αν ακόμα δεν την γνωρίσαμε καν και ζήσαμε μέσα στην ορφάνια, δεν παύει να είναι η ρίζα μας, δεν παύει να ‘ναι η «Γαλιλαία» μας, δε παύει να ‘ναι το λιμάνι μας, δεν παύει να ‘ναι η παρηγοριά μας και βλέπουμε με τι πόθο και με τη λαχτάρα κι εσείς το ζείτε εδώ στη Φωκίδα έντονα όπως και εμείς στη Φθιώτιδα ανυπομονούμε να βρεθούμε έστω και για μία ώρα το χρόνο στο χωριό μας, στην πατρώα γη, στο πατρικό μας σπίτι ή ακόμα και στο μνήμα του πατέρα μας και της μάνας μας, ακόμα και στα νεκροταφεία να ανάψουμε ένα κερί, έστω τη Μεγάλη Παρασκευή, γιατί ακριβώς αυτές οι ρίζες είναι που μας κρατούν όρθιους μέσα στα κύματα του κόσμου αυτού, αυτές οι ρίζες είναι που μας κρατούν σε μία συνοχή και σε μία συνεκτικότητα, αυτή η μικρή λέξη που λέγεται σόι, που λέγεται οικογένεια, που λέγεται συγγενής, που λέγεται χωριανός, πατριώτης, συμπατριώτης, αυτές οι τόσο μικρές λεξούλες είναι τόσο πολύτιμες που μας κάνουν, ναι, διαφορετικούς και μοναδικούς. Όχι για να έχουμε έναν εθνικό ναρκισσισμό, ούτε για να έχουμε έναν αρρωστημένο τοπικισμό αλλά για να έχουμε μία αυτοσυνειδησία και αυτογνωσία για αυτό και τα ιερά σεβάσματα για εμάς δεν είναι επιλογές μίας αριστοκρατίας που βρέθηκε σε έναν οίκο δημοπρασιών και αγόρασε ένα έργο τέχνης και έκανε επίδειξη πλουτισμού δια μέσω μίας εικόνας πολύτιμης. Αυτά τα εικονίσματα μεταφέρουν βιώματα. Αυτά τα εικονίσματα είναι ποτισμένα με δάκρυα, με αίμα, με αγώνες.

Η Ιερά Μονή Παναγίας Αντινίτσης βρίσκεται στη κορυφογραμμή, στα σύνορα του πρώτου ελληνικού ελεύθερου κράτους στην περιοχή ανάμεσα στην Επισκοπή Ζητουνίου και Επισκοπή Θαυμακού λίγο πριν το Δομοκό στο δρόμο προς το Δομοκό. Εκεί χύθηκε αίμα για να είμαστε ελεύθεροι και είναι πάνω σε αυτήν τη διαδρομή της γενναιότητας και της παλικαριάς από τα Σάλωνα, από την Άμφισσα, από τη Φωκίδα που βάδισε ο Σαλώνων Ησαΐας, ο Αθανάσιος Διάκος από τη Μονή του Οσίου Λουκά μέχρι τη θυσία του, όλοι αυτοί οι ήρωες της πίστεως και της πατρίδος και κυρίως ένας αμέτρητος λαός, που έδωσε αγώνες μέσα στο διάβα του χρόνου για ελευθερία, για δικαιοσύνη, για αυτοδιάθεση, για δημοκρατία, για ισότητα, για ευημερία, για ειρήνη, για πολιτισμό, για παιδεία. Κομίζουν πάνω τους αυτές οι εικόνες πολλές χηρείες, πολλές ορφάνειες, πολλές ασθένειες, πολλές προδοσίες, πολλές απογοητεύσεις, πολλές θλίψεις, πολλά υπαρξιακά και όχι μόνο ερωτήματα. Αυτές οι εικόνες είναι ακριβώς τα ιερά και τα όσια ενός ολόκληρου λαού γι’ αυτό και καμία βαρβαρότητα, έστω και αν ονομάζεται τάχατες ως τέχνη δε μπορεί να προσβάλλει αυτές τις εικόνες, γιατί προσβάλλει ένα λαό ολόκληρο, προσβάλλει έναν πολιτισμό ολόκληρο, προσβάλλει ένα ήθος ζωής το οποίο μας κράτησε όρθιους και το οποίο πάντοτε είναι ένα ήθος ειρήνης και αγάπης και προς την ανατολή και προς τη δύση και προς το βορρά και προς το νότο».

Σε άλλο σημείο της ομιλίας του ο κ. Συμεών τόνισε:

«Χαῖρε, ἀνόρθωσις τῶν ἀνθρώπων». Έχουμε ανάγκη από ανόρθωση. Να

σηκώσουμε ξανά ανάστημα, να σηκωθούμε όρθιοι, να μην απογοητευτούμε. Δεν πρέπει να χάσουμε την αισιοδοξία μας, δεν πρέπει να χάσουμε τη μεταξύ μας ενότητα, γιατί αν διασαλευθεί η μεταξύ μας ενότητα, η ενότητα στην οικογένεια, στην παρέα, στη γειτονιά, στο χωριό, στην κοινότητα, στην πόλη και στη συνέχεια ευρύτερα τότε είμαστε τελειωμένοι, τότε δεν έχουμε καμία τύχη, τότε θα γίνουμε αμέτρητα κομματάκια, τα οποία θα τα διασκορπίζει ο άνεμος πέρα και δώθε και αυτός είναι ο μεγαλύτερος κίνδυνος της εποχής και εκεί επενδύουν όσοι δεν θέλουν την πρόοδο της κοινωνίας. Που επενδύουν; Στο να δημιουργήσουν αναταραχή, στο να δημιουργήσουν σύγκρουση και να μεταφέρουν με αυτό τον τρόπο τις δικές τους ευθύνες μέσα στην κοινωνία των πολιτών αποπροσανατολιστικά και ουσιαστικά να στρέφεται ο ένας εναντίον του άλλου, αντί όλοι μαζί να ενώσουμε τις δυνάμεις μας, να συνεργαστούμε, να συμπορευθούμε, να νοιαζόμαστε ο ένας για τον άλλον για να σηκωθούμε όλοι μαζί.

Οποίος νομίζει ότι μπορεί να σηκωθεί μόνος του και όλοι οι άλλοι να είναι κάτω είναι πολύ γελασμένος. Πρέπει να καταλάβουμε ότι η προσωπική μας επιτυχία εξαρτάται από τη συλλογική επιτυχία, ότι η προσωπική μας ευτυχία εξαρτάται από την ευτυχία όλων και η προσωπική μας πρόοδος εξαρτάται από την πρόοδο όλων μας ανεξαιρέτως. Θα στραφούμε στην Παναγία με ειλικρίνεια, με σεβασμό και με αγάπη.

Η Παναγία είναι το πρόσωπο που έρχεται και μιλά προσωπικά στον καθέναν από μας την κατάλληλη στιγμή και τον με τον κατάλληλο τρόπο. Άλλον θα του εμφανιστεί στο όνειρο, άλλον θα του εμφανιστεί πάνω στο τιμόνι την ώρα που οδηγάει, άλλον στην κλίνη της ασθενείας, σε άλλον θα του μιλήσει με κάποιον άνθρωπο, έχει τον τρόπο η Παναγία όπως έχει η κάθε μάνα τον τρόπο να μιλήσει στο παιδί της και ο Άγιος Σιλουανός καταθέτει μία τέτοια εμπειρία, όταν η Παναγία σε μία δική του πτώση, σε μία δίκη του κατάπτωση για να τον ανορθώσει τι του είπε; Του εμφανίστηκε εν Αγίω Πνεύματι και του είπε : «δεν μου αρέσουν τα έργα σου» και δεν απογοητεύτηκε, δεν απελπίστηκε. Ο Άγιος Σιλουανός άκουσε αυτή τη φράση και αυτή η φράση έγινε εφαλτήριο, έγινε εγερτήριο, έγινε συναγερμός, έγινε αφορμή να αλλάξει η ζωή, να ταρακουνηθεί και να πει : τι πρέπει να κάνω για να αρέσω στην Παναγία, τι πρέπει να διορθώσω για να ανορθωθώ γιατί ανόρθωση σημαίνει διόρθωσις, σημαίνει διόρθωση παθογενειών, σφαλμάτων αλλά για να διορθώσουμε λάθη, παραλείψεις, παθογένειες, προβλήματα πρέπει να έχουμε τη δύναμη να τα αναγνωρίσουμε αυτά τα λάθη. Όταν κανένας δεν αναλαμβάνει καμία ευθύνη για τίποτα ωσάν το κακό να έχει γίνει κατά κάποιον τρόπο μαγικό, ο σαν να μην φταίει κανένας και τίποτα, πώς θα υπάρξει ανόρθωσις, πώς θα υπάρξει αλλαγή;

Δεν μπορεί να υπάρξει αλλαγή δίχως μετάνοια, μεταστροφή δηλαδή της νοοτροπίας, των απόψεων για τη ζωή γι’ αυτό και μην αναρωτιόμαστε όταν βλέπουμε να επαναλαμβάνονται τα ίδια και τα ίδια και να μην αλλάζουν τα πράγμα. Δεν μπορούν να αλλάξουν τα πράγματα απλώς με κλαψουρίσματα την ώρα που συμβαίνει το κακό και την επόμενη μέρα να επαναλαμβάνουμε τα ίδια πράγματα, δεν μπορούν να αλλάξουν τα πράγματα με συναισθηματικές διακηρύξεις ούτε με μεγάλα λόγια. Τα πράγματα της ζωής μας και του κόσμου θα αλλάξουν μονάχα, όταν υπάρχουν άνθρωποι που υπεύθυνα και ώριμα αναλαμβάνουν αντρίκια, με λεβεντιά και με γενναιότητα την ευθύνη τους και έχουν τη δύναμη να διαγράψουν και τον ίδιο τους τον εαυτό. Έχουμε τη δύναμη να αποκαθηλώσουμε το είδωλό μας και να κάνουμε ένα νέο ξεκίνημα, μία νέα αρχή και μία νέα αλλαγή; Διόρθωσις, Ανόρθωσις, Μεταμόρφωσις. Έτσι φτάνουμε στη μεταμόρφωση, από τη διόρθωση στην ανόρθωση και έρχεται η μεταμόρφωση!».

Φωτογραφίες: Δημήτριος Ανάγνου